

18. Bratři prodali Josefa do otroctví

Když přišel Josef bratry zkontrolovat, hodili ho do prázdné cisterny. Pak ho prodali za otroka kupcům směřujícím do Egypta. Lhali tatínkovi, že Josefa roztrhala divá zvěř.

Jednou pásli Josefovi bratři stáda daleko od domova. Když se dlouho nevraceli domů, byl z toho Jakub celý neklidný. Proto za nimi poslal Josefa, aby zkontroloval, zda jsou stáda v pořádku. Bratři ho viděli přicházet už z daleka: „Podívejte se,“ řekli jeden druhému, „snílek se blíží. Tak konečně ho máme! Víte co uděláme? Zabijeme ho. Doma řekneme otci, že ho sežrala divoká zvěř. Pak se uvidí, co bude s těmi jeho sny.“ Naštěstí se proti tomuto návrhu postavil nejstarší Ruben. Doporučil ostatním, aby Josefa nezabíjeli, ale hodili ho do staré vyschlé cisterny (sloužila pro zásobu vody), která byla poblíž. Když pak Josef přišel za nimi, strhli z něj bratři ten pěkně barevný plášť a hodili ho do cisterny.

Josef plakal a naříkal, ale bratři na to nedbali. Neměli s ním žádné slitování. „Tak,“ volali, „tady se ti bude dobře ležet. Můžeš si tu dál snít o tom, jak budeš naším pánem.“ Naštěstí v cisterně nebyla žádná voda. Josef se nemohl utopit. Nemohl se však ani dost ven. Stěny cisterny byli příliš vysoké a hladké. Jeho otec však nic netušil. Byl daleko a nemohl mu pomoci. Josef měl veliký strach. Plakal, ale potom si vzpomněl na Hospodina. Ten ho jistě vidí. Jedině on mu může pomoci. Když si to uvědomil, neměl už strach.

Jeho bratři zatím seděli poblíž cisterny a jedli. Dokázali klidně sedět a jíst, přestože jejich bratr nedaleko od nich v cisterně plakal. Až tak na něho byli nezlobení. Když tak seděli, uviděli kupce s karavanou velbloudů naložených těžkými balíky. V balících měli zboží, které vezli na prodej do dalekých zemí. Právě měli namířeno do Egypta. Juda, další z bratrů, dostal nápad: „Prodejme Josefa do otroctví, zbavíme se ho a ještě na tom vyděláme!“ Ostatní souhlasili, a tak byl Josef prodán za dvacet šekelů stříbra, což byla v té době cena jednoho velblouda. Potom zabili kozlíka, jeho krví ušpinili Josefův plášť, přinesli jej otci a řekli mu: „Toto jsme našli.“ Podvod se bratrům podařil, tatínek Jakub uvěřil, že svého milovaného syna navždycky ztratil. Dlouho a hořce plakal nad jeho ztrátou.

Úkol:

Bratři Josefovi tak záviděli, až jej začali nenávidět. Může se stát, že i my závidíme něco ostatním dětem – hračky, výlety, pochvalu od paní učitelky,

to, že někdo udělal při písemce méně chyb než my sami. Žárlíme na ně a nejsme k nim laskaví. Měli bychom se naučit přát druhým, aby se i jim dařilo, a mít z toho radost. Můžeme se tomu učit například tím, že až se zase někomu něco povede, v duchu si řekneme: „Pane Ježíši, děkuji Ti, že se Martě, Vít’ovi... podařilo...“